

گرامی باد هشت مارس روز جهانی زنان

هشت مارس، هم تجلیل از مبارزات حق طلبانه زنان جهان و دستاوردهای جنبش جهانی آنان است و هم میثاقی دوباره با اهداف، مطالبات، و حقوق بحق برابری جنسیتی و عدالت اجتماعی است.

هشت مارس گرامیداشت دستاوردهای بزرگ و کوچکی است که نه با انتظار و چشمداشت به تغییر از بالا و یا خوبخودی، بلکه با مبارزهٔ یکپارچه و پیگیر زنان محقق شده است. قاطیعت، پشتکار و پراتیک ملموس شاخص مبارزات زنانی بود که انگیزه و سمبل هشت مارس شدند.

سال گذشته این شاخصه ها در جنبش زنان کوبانی تجلی حماسه واری یافت که نمادپیروزی بر جنایتکاران داعش و الگوی اراده ای آهنین برای رهایی زنان جهان شد. حماسه ای با شکوه که برآستی عظمت سازماندهی، فداکاری و هوشیاری انقلابی را درعالی ترین فرم مبارزاتی آن به اثبات رسانید. در تاریخ مبارزات قرن معاصر زنانی که خستگی ناپذیر در صفوف اول جبهه برای دفاع از کرامت و ارزشهای انسانی خود و هم سرنوشتی هایشان جنگیده اند کم نیستند، ولی آنچه که جنبش زنان کوبانی را بطور چشمگیری از نمونه های دیگر تاریخی متمایز میکند این بود که این زنان نه در نقش پرستار، سرباز مخابرات، و یا آشپز و نظافتچی بلکه در خط مقدم مبارزه حضور پیدا کرده و جنگیدند. جنبش زنان کوبانی در مقابل یکی از درنده خو ترین نماد بربریت در دوران معاصر و یکی از زن ستیزترین جریانات دینی با کمترین تجهیزات نظامی نشان داد که زنان تحت هر شرایطی، با هر امکانات و ظرفیتی قادرند از خود و دستاوردهایشان دفاع کنند.

ذات نظام سرمایه داری خشونتزا است و در تار و پود جامعه طبقاتی آن تنیده شده است. زنان بی تردید اولین قربانیان این خشونت در تمامی عرصه های اجتماع و موضوع خشونت در تمامی اشکال و فرمهای آن هستند. اشکال و ابزار دفاع از خود و مبارزه با این خشونت، طبعاً رابطه مستقیمی با کیفیت و چگونگی اعمال خود خشونت دارد. بنابراین در برهه هایی از تاریخ مقاومت مسلحانه و قهرآمیز جزء لاینفک تاکتیکها و استراتژیک هر مبارزه ای بوده و مبارزات زنان چه مستقلاً و چه بمثابة یکی از اجزاء مبارزات اجتماعی از این قاعده مستثنی نبوده است.

دیدگاههای مختلف بورژوازی، بویژه لیبرالیسم و سوسیال دمکراتیسم همواره کوشیده اند که مبارزه قهرآمیز و مقاومت مسلحانه در مقابل سرمایه داری را شیوه ای خشونت آمیز و اکستریم توصیف کنند. بخصوص وقتی که صحبت از زنان و مطالباتش بمیان آمده است، مشارکت در مبارزاتی که از تاکتیک و ابزار قهرآمیز استفاده شده (با هر درجه ای که بکار گرفته شود) را به مثابه شرکت در بازتولید و بقای خشونت در جامعه تعریف کرده اند. و از آنجا که زنان در سیستم سرمایه داری بالاخص در جوامع سنتی-مذهبی همواره از اولین قربانیان این خشونت بشمار می آیند راحتتر آنان را مرعوب این چنین معیارهای اخلاقی کرده اند. قبول افزایش خشونت و تکثیر آن در نتیجهٔ مبارزه مسلحانه یکی از تزه های محوری سوسیال دمکراسی و رفرمیسم است که اعتقادی به سیستم طبقاتی و ماهیت خشن و خشونتزای آن ندارند و مهمتر از آن مطالبات و راه حل آنرا نه در درگیری طبقاتی بلکه در ظرفیتهای نظام موجود سرمایه داری جستجو می کنند. این گرایش، زنان را با ویژگیهای زنانه خاصی تعریف میکند که با طبیعت مبارزه مسلحانه منافات دارد. زنان در این سیستم فکری: محتاط، مردد و احساساتی هستند که در کش

و قوسهای خشن یک جنبش شبه نظامی یا مجبورند که مختصات رفتاری-ذهنی مردانه را آدابت کنند و یا در مقابل نیازهای یک زندگی مبارزاتی پُر خطر و التهاب عاجز بمانند.

آنچه که جنبش زنان کوبانی در چشم جهانیان به تصویر کشیده و به اثبات رسانیده، رد و کذب ادعای ذکر شده است. کوتاه آمدن در مقابل سرکوب زنان به هر شکل و عنوان، و محدود کردن ابزارها و تاکتیکهای مبارزاتی آنان با هر توجیهی، خلع سلاح آنان در مقابل کشتار، تجاوز، تعرض، تحقیر و کلا اعمال خشونت به همهٔ زنان است. زنان نیمی از ارتش انقلابی طبقه کارگر هستند و پُر واضح است که امر زنان امر طبقه کارگر و کمونیستها و هر آزادیخواه و برابری طلب بحساب می آید.

زنده باد هشت مارس روز جهانی مبارزات زنان

پیروز باد همبستگی جهانی زنان علیه ظلم و ستم جنسی و نابرابری طبقاتی

زنده باد سوسیالیسم

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست

دهم اسفندماه ۱۳۹۳ برابر با اول مارس ۲۰۱۵ مارس